

θαυμάσια έλλαγα θυμάμαι!

Όπως απέδειχθη, ο Μάικ Μόρραν ήταν λαμπρός χορευτής κι' έτσι η λαϊκή Γουώρρεν ξέχασε πολύ γρήγορα τους διαταγμούς της, γιατί κατά σπυρτωσιν εκείνο το βράδυ, οι χορευτές σπάνιζαν.

Πολύ γρήγορα ο Μάικ κατώρθε να παρασύρει τη Τζολέττα έξω στον κήπο. Ήταν μια όπεροχη, γλυκεία βραδεία και το φεγγάρι έφριξε το φως του στο μονοπάτι που οι δυο νέοι ακολουθούσαν.

—'Απόψε έχασα κάθε έλπιδα! είπε ο νέος σιγά, γιατί μέσα σ' αυτό το πλούσιο περιβάλλον, νιώθω τόσο μακριά στέκει από μένα!

—Μά σε συμπαθώ πολύ, Μάικ, αλλά τον Τζέρρυ, τον γνωρίζω από τὰ παιδικά μου χρόνια κι' έτσι.

—Και μήπως εγώ δεν σ' αγαπώ τρελλά; Κι' ως γνωριστήκαμε τελευταία μονάχα! Φυσικά, δεν είναι δυνατόν να θυμάσαι την εποχή που έγω, παιδί άκόμα, σ' ανέβαζα άπάνω σ' ένα πόνο και σου μάθαινα Ιππασία μέσα σ' αυτό το πάρκο, του πύργου του θείου σου! Για να με πιστέψεις μάλιστα, θα σου πω τὸ ξέφης: Αυτό τὸ μονοπάτι δεν καταλήγει σὲ μιά μικρή πλατεία, όπου υπάρχει ένα πηγάδι;

—Ναι, υπάρχει ἐκε' ένα πηγάδι! Και μάλιστα ο θεός μου, επειδή ήταν ήμιον μικρή πηγάζα κι' έσκυβα για να κутάζω τὸ βυθὸ του, φοβότανε μήπως πέσω μέσα και τὸ έκλεισαν μ' ένα βαρὺ ξύλινο καπάκι...

Κουβεντάζοντας, οι δυο νέοι είχαν φθάσει τώρα στη μικρή πλατεία και κάθισαν άπάνω στο πεζούλι του πηγαδιού. Ο Μόρραν έσπρωξε τὸ βαρὺ σκέπασμα κι' οι δυο νέοι έσκυψαν και κούταζαν.

—Διακρίνεις τὸ βυθὸ του; ρώτησε ο Μάικ.

—'Όχι! Βλέπω μόνο μιά φοβερή μαυρίλα! "Αν τὸ φῶς του φεγγαριού έπεφτε κατακόρυφα, πιθανόν να διακρίναμε τὸ βυθὸ. Νιώθεις τί ψυχρὸς πού εἶνε ο αέρας του πηγαδιού;... Τὸ σκοτάδι του με τρομάζει!... Τί θάκανε, Μάικ, αν έπεφτε μέσα;

'Αντί άλλης άπαντήσεως, ο νέος άρπαξε την Τζὸ στη γερή άγκυλιά του, την έσφιξε άπάνω του και τή φίλησε με πάθος. Για μιά στιγμή, ή νέα άφέθηκε στ' άγκάλιασμά του, μὰ ξαφνικά έσπρωξε τὸν Μάικ, έφερε τὰ χέρια της στο λαιμό της και μ' άπελευσία φώναξε:

—Τὰ μαργαριτάρια!.. Μοῦ έπεσαν!..

—Θέ μου! φώναξε ο Μόρραν. Θὰ έπεσαν μέσα στο πηγάδι!

—'Ενα περιέβρασο τριῶν χιλιάδων λιρών! στέναξε ή νέα.

—Θὰ τής τὸ πῶ εγώ! είπε ο Μάικ με συντριβή, αν δεν σὲ φιλούσα τόσο άπότομα, δεν θὰ συνέβαινε αυτό τὸ άτύχημα. Τὸ λάθος εἶνε ὄλο δικό μου!.. Πάμε!..

Στενοχωρημένοι, οι δυο νέοι έπέστρεψαν στον πύργο. Μαζύ, πλησιάζον τούς οικοδομητές, οι όποιοι κουβεντιάζαν εὔθυμα με μερικὸς άπο τούς καλεσμένους των.

Αποφασιστικά ο Μάικ προχώρησε κι' είπε:

—Αἰδη Γουώρρεν, Σέρ Τζώφρεϋ, λυπούμαι κατακάρδα, μὰ πρέπει να σὰς πῶ ὅτι τὰ μαργαριτάρια που φορούσε ή μίς Φέν, έπεσαν μέσα στο πηγάδι!

—Θέ μου! Τὰ μαργαριτάρια μου! είπε ή λαϊκή Γουώρρεν.

—'Ό! Θεία μου, εἰμαι τόσο, τόσο λυπημένη!.. τραύλισε ή Τζὸ.

—Τὸ λάθος ήταν άποκλειστικῶς δικό μου!.. άρχισε να λέη ο Μάικ.

Οι καλεσμένοι είχαν συγκεντρωθῆ γύρω στον ὄμιλο, ο χορὸς σταμάτησε κι' ή ὄρχηστρα έπαψε να παίζει.

Ο Σέρ Τζώφρεϋ, θέλοντας να σκορπίσει τὸ αἰζήματα της στενοχωρίας των καλεσμένων του, είπε στην Τζὸ με τὸ καλόκαρδο ὕφος του:

—'Αγαπημένη μικρούλα μου,

δεν έννοῶ τὸ μικρὸ αυτό άτύχημα να χαλάσει τὸ κέφι σου! Σή-μωρα εἶνε ή έπέτειος των γενεθλιῶν σου και θέλω να σὲ βλέπω χαρούμενη! Θὰ βρεθῆ τὸ περιέβρασο, μὴ στενοχωρησαι!.. 'Αλλά, Μόρραν, πῶς έπεσαν τὰ μαργαριτάρια μέσα στο πηγάδι, τὸ ὄσο εἶνε σκεπασμένο, χρόνια τώρα;

—Εἶνε δικό μου λάθος, Σέρ! άπάντησε ο νέος. 'Εγὼ τὸ ξεσκέπασα! Καθήκαμε άπάνω στο τοίχωμα με τή μίς Φέν και κουβεντιάζαμε. Άνοστια ήταν βέβαια, αλλά βλέπετε, φεύγω ναριο για τὴ Νέα 'Υόρκη κι' ήθελα να τήν άποχωρηθῶ!

—Παράξενο μοῦ φαίνεται, είτε ή λαϊκή Γουώρρεν, πῶς άνοιξε τὸ περιέβρασο; Μόλις τελευταία τὸ εἶχα δώσει στον χρυσοχόο για να στερεώσει τὸ κλεισμά του!..

—Πιθανόν να σκάλωσε στο μανικέτι μου, εἰξηγήσε ο Μόρραν. Για να εἰμαι μάλιστα, εἰλικρινής, πρέπει να ξέρετε πῶς θέλησα να φιλήσω τήν ανεψιά σας..

Ντραπισσάμενος, ο νέος στεκόταν, ενώ τὰ κορίτσια κούταζαν με κάποια ζήλεια τη Τζολέττα. 'Εκείνη, νιώθοντας πῶς ήταν άδικο να πάρη ο Μάικ ὄλο τὸ φαίξιμο, έκανε ένα βήμα προς τὸ μέρος του, μὰ τήν ἴδια στιγμή ο Σέρ Τζώφρεϋ τήν έπιασε άπό τὸ χέρι και τήν έμπόδισε να προχωρήσει. Καθὼς κούταζε έπίμονα τὸν νέο, τὸν εἶχε άναγνωρίσει μονομιάς! 'Όχι! Δεν ὕπρηχε άμφιβολία!—Ο Μάικ Μόρραν ήταν άπλουστάτα ένας ἱπποκόμος, τὸν άποία ἄ...

του και φίλος του, ο γέρο-συνταγματάρχης Οὐόλιμοτ εἶχε ἄλλοτε στην ὕπρεσσία του..

—Μήπως σκόλωσε τὸ περιέβρασο στο τοίχωμα του πηγαδιού; ρώτησε κάποιος.

—'Αδύνατον! άπάντησε ο Μάικ ὀδύσσεια. Γιατί άκουσα τὸ θόρυβο που έκανε, καθὼς έπεσε μέσα στο νερό!

—Χμ! είπε ο Σέρ Τζώφρεϋ, εἶσαι βέβαιος, παλληκάρη μου, πῶς άκουσες τὸ θόρυβο του περιβρασιού, καθὼς έπεφτε στο νερό;

—Βεβαίωτατα, Σέρ! έπέμεινε ο Μάικ. Ξέρετε, αυτόν τὸν γνωστό ήχο που κάνει ένα αντικείμενο, όταν πέσει από ὕψος στο νερό..

—Παράξενο μοῦ φαίνεται, τὸ ὅτι άκουσες τὸν ήχο του νερού, γιατί άκριβῶς, σήμερα, ο έπιεστής μου, με βεβαίωσε, πῶς δεν υπάρχει ὄστε σταγόνα νεροῦ μέσα στο πηγάδι. Ξε αἰτίας της μεγάλης άνομθρίας που εἶχαμε τελευταία..

Ο Μάικ Μόρραν κατάλαβε τὴ γκάφα του και τότε, αποθάλλωντας πια τὸ προσωπεῖο, προσάθησε να ξεφύγη, παραμερίζοντας και σπρώχνοντας τὸν κόσμο, που εἶχε συγκεντρωθῆ τριγύρω του. Μὰ ο Τζέρρυ, ο όποιος εἶχε πλησιάσει και τὸν παρακολουθοῦσε, με μιά επιδέξια τρικλοποδιά τὸν έβριξε κάτω..

Τὰ μαργαριτάρια βρέθηκαν μέσα στην τσέπη του Μάικ Μόρραν...

Τὸ ἴδιο βράδυ, ἀνηγγέλθησαν οι άραβῶνες της Τζολέττας και τὸ Τζέρρυ

ΡΟΔΟΦΥΛΛΑ

'Η γυναικεία στους άνδρες εἶνε ὅτι και τὰ μηδενικά στους άριθμούς: Αὐζάνουν ή ελαττώνουν τήν αξία τους..

'Η ὕπομνη εἶνε ἀρετή. 'Η μετριότητα εἶνε αἰσθημα. Κι' ή καλαισθησία εἶνε ἀνάγκη.

'Αν ο ὄυρανὸς σκεπάζει με δυσσέσκεια πολλές άμαρτίες, κι' ή γῆ έπίσης σπκάνει με δυσφορία τὸ βάρος πολλῶν άχρειοτήτων: Και των δυὸ λοιπὸν ο ρόλος, εἶνε δυσκολώτατος!

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΜΟΝΟΝ τὸ «Μπουκέτο» αγοράζει εις άπολύτως Ικανοποιητικὰς τιμὰς παντὸς εἶδους παλαιὰ βιβλία και βιβλιοθήκας ὀλοκλήρους, φυλλάδια διάφορα, ακόμη δὲ και σκόρπια φύλλα παλαιῶν εφημεριδων και περιοδικῶν, 'Ημερολόγια, Καζαμίαις, μονόφυλλα, φωτογραφίας Ιστορικῶν προσώπων και εἰκόνας διαφόρους. 'Απευθινήτε ή γράφατε: Περιοδικὸν «Μπουκέτο», Λέκα 7, 'Αθήνας.

'Αν ή γυναικα μπορεί να γελασθῆ συχνά, για τις υποθέσεις της δικής της καρδιάς, σπάνια γελιέται για τις αισθηματικές υποθέσεις μιὰς φίλης της.

'Όποιος κάνει πάντα ὅτι θέλει, σπάνια κάνει ὅτι πρέπει.